

verum adeo non pudet eos inscitiae, ut potius vltro glorietur. Et sane hanc laudem illis concedo, quod ubi ratione vincere non possunt, mendaciorum portentis impudenter obruant innoxios. O Theologos, lupos verius gregem Domini perdetes. Revertor in aulam: efflagito ut cogantur praesentes causam dicere aduersum me, & reliquos articulos proferre. Coacti adueniunt decem, si bene memini: inter quos Odoardus orator eorum, Picartus, Goueanus senex: reliquorum nomina non succurrunt. Ingressi secretius consilium multo frequentius solito, in quo Cardinales omnes aulici, Episcopi, Magister equitum a rege secundus, & Cancellarius. Decem illi, omnium nomine, me solum oppugnant. Iussi, egerime proferunt articulos, aut si mauultis, errores: quorum pars cum cesuris, reliqui sine cesuris, informati adhuc, nec (ut aiunt) qualificati. Discussis plerisque, multo cum risu omnium, propter tumultuosas eorum rixas: quod inter se dissidentes iam ad mutuum & intestinum certamen accensi erant, iussus sum & ipse pro me orare in promptu, nihil tale expectans: in qua oratione durior fortasse mea obiurgatio decem legatis visa est: sed tamen

b.iiii.